

екитѣ гръди, а очитѣ на неприятельтъ да не виждатъ единъ другиго....

— Да не са спирате!.... Напрѣдъ! прѣспинало вика Дороновичъ вече въ завзетата отъ него траншея.... На плъщитѣ на бѣжанцитѣ са уврете, въ редутътъ дѣца.. Слѣдъ мене, другари! — И, почти тукъ, тѣжкийгъ прикладъ на солдатиныйтъ са строполява на голата тиква на обезумѣлийтъ отъ ужасътъ турчинъ.... Като диня са прѣсна, съ мозъкъ поржси окръжавающитѣ.

— Напрѣдъ, охотници!.... Напрѣдъ! завича са Дороновичъ отъ траншеята.... Напрѣдъ — редутътъ не е далечъ...

— Тукъ охотници! въ вѣтрътъ на бурята са чува гласътъ на Скобелева. Тукъ.... Тукъ сѣ тѣ, проклетитѣ, тукъ... Тукъ, другари!... Слѣдъ мене, дѣца... Съ единъ ударъ ще го прѣвземемъ....

Но послѣднитѣ му думи потхвватъ въ свистѣннето на картечитѣ, въ разячени залпове отъ тамъ, отъ които самийтъ въздухъ, струва са, ще да смогне да отблъсне нападающитѣ.

Ивковъ, Харабовъ — всички тукъ.... Нѣкакви си офицери отъ другитѣ части.... Всичко са промѣни, всичко въ една побѣсеняла тѣпна са носи къмъ редутътъ.... Хиляди забѣгнали на стрѣмнитата, стотини вече паднали.... Стотини ще паднатъ тутакси, до вальтъ ще достигнатъ десетина.... Каква нужда? стига само да са вмъкнатъ... Но скоро, но скоро въ тази мъгла, отъ кждѣто са донося громкото, „ура“, отъ кждѣто са чува одобрителныйгъ гласъ на генералътъ.... Но скоро, но скоро! — Каква нужда! изъ долътъ излизатъ нови хиляди.... Пакъ тѣ са потаватъ на стрѣмнината, и отъ ново десетини забѣгватъ къмъ вальтъ.... Тукъ вече всичко са разбърка, нищо не можешъ да разберешъ, стихията са бѣнува по небосклонътъ: пламъкътъ са раскъсва на горѣ, водата затоплюва земята, като разрива и размива малкитѣ прѣгради.

— Тукъ, охотници! Тукъ, другари! като ловецъ въ рогъ призовава Скобелевъ на отравяние раззлившата са тѣпна кучета.... Покорнитѣ на призивътъ, венчикитѣ бѣха вече тукъ, дойдохъ до бѣлизневийтъ насивъ и като порой коршуми отъ тамъ. Струва са, че този редутъ диня на картечь.

На минута туманътъ са распрѣснѣ, вѣтръ повѣя отъ сѣверъ; по неговътъ хладенъ въздухъ нерасхладни тѣзи раснаелени лица, — не духаше съ расхладителность въ тѣзи раснаелени гръди.... Но скоро, но скоро! держатъ са ос-